

תמיד עיני ה'

אין זה כי אם "בית אלקים", וזה שער השמים!

אלקיד בה

בא"י שאין שר ומזל מושל בה כ"א האל ית', היא מושפעת מאתו ית' מדי יום ביום ומדי שנה בשנה בכל הדברים הצריכים למוזנות האדם וחיוו, אבל שאר הארצות הם מושפעים ע"י השר והמזל השולט עליהם לזמן קצוב, כפי מה שחלקו לו למעלה. והוא דמיון מלך גדול מושל בד' פנות העולם, שהוא שולח למקומות הרחוקים ממנו הדברים הצריכים אליהם לזמן רב, כדי שלא יצטרך לשלוח כמה פעמים, ובמקום מושבו אינו מחלק להם כ"א מדי יום ביומו או מדי חודש בחודשו, להיותו קרוב אליהם, ויכול להשלים חסרונם בכל יום. (בית אלקים לדמיון. שער התפילה פרק ה')

**ב"ה – ספר "ארץ ישראל", מדור "עין הארץ" ח"א – גליון 48 – יח אי"ד תשס"ד לפ"ק
ז"ל בקביעות ע"י: "אגודת העולמי הכללי למען ישוב ארץ ישראל" – עיה"ק ירושלים תובב"א**

גליון יומי לחיזוק והתעוררות למצות ישוב ארץ ישראל להחזיר עמדת מצות ישוב א"י ליושנה, להחזרת כל אחב"י לארצינו הקדושה, ועי"ז נזכה בקרוב לביאת משיח צדקינו בב"א **ארץ אשר ה' אלקיד דורש אותה, תמיד עיני ה' אלקיד בה**

ספר עץ הדעת טוב - פרשת ויצא

והנה כתוב הנותן מטר ע"פ ארץ וכו' יראה כי ארץ ישראל בלבד היא הנקראת ארץ סתם וכל ארצות העולם נק' חוצות וזה ענין פי' א"י וחול"ל והש"י אשר משכנו בא"י משגיח בה ונותן השפע והמער ע"פ א"י כמ"ש ארץ וכו' תמיד עיני ה' אלד"ך בה וע"כ היא לבדה נק' ארץ כי היא משכנו ית' ושאר הארצות משכן שבעים שרים נק' חוצות עפלים לה וכמ"ש זאת ירושלים בתוך הגוים שמתיה וסביבותיה ארצות ולכן אחר אשר נותן ביד עצמו המטר ע"פ ארץ אח"כ משם שולח ע"י שליח הם הע' שרים את המער אל כל העולם הנק' חוצות כנז' ולהיותו נחלק אל ע' שרים נק' חוצות בלשון רבים וארץ ישראל ארץ א' לגוי אחד הם ישראל ומלכה ה' אלדינו ה' אחד נק' ארץ סתם בלשון יחיד, גה להיות ארץ ישראל מושבו ית' כנז' נק' ארץ ושאר העולם נק' חוצות כי הם חיצונים סביבות משכן השי"ת וגם במה שנודע כי ארץ ישראל אמצע כל הישוב בדמיון בת עין שבאמצע העין שמשם נמשך כל ראות העין כנודע וגם זהו סוד "תמיד עיני ה' אלדיך בה" כנז' בס' הזוהר פ' שלח כי כל העולם כצורת עינו של אדם הלובן שבו ים אוקיינוס המקיף והשחור ישובו של העולם ובבת העין ירושלים וכמו שבת העין נקודה פנימית ושאריתו חיצוניתו כן א"י פנימיות והעולם חיצוניתו שלו:

גם זהו "סוד שתה מים מבורך היא א"י כי משם נובעים מימי השפע מאת ה' השוכן בה כנז' ונק' באר נובע המים ומשם יפוצו מעינותיך חוצה היא חול"ל וגם נק' רחובות הפך א"י הנק' ארץ צבי שעורו נכווץ ואינו מחזיק פיריתיו בהרחבה וז"ש ברחובות פלגי מים ונק' רחובות לשון רבים ע"ד שנת' על ושולח מים ע"פ חוצות, הכלל העולה כי א"י נק' באר שבע כי היא כדמיון הבאר

נובע ומשביע כל העולם כולו וז"ש ויצא יעקב מא"י הנק' באר שבע ע"ש שבחה הנפלאה כי משם יושפע כל העולם ועזב כל השבח הזה וילך חרנה היא חו"ל כמו שיתבאר:

או יקרא א"י באר שבע לסיבה אחרת הלא היא כמ"ש בס' הזוהר פ' ויחי כי ירושלים עומדת על ז' הרים 'והנה אלו הז' הרים הם ג"כ בחינת ז' העמודים הנז' במס' חגיגה הם העומדים תחת אבן השתיה נקודה אמצעית של העולם כולו הנק' כדור הארץ עגול כפיך ותחתיה הז' תהומות אשר עליהם טומדים ז' העמודים הנז' ועל כל עמוד ועמוד חקוק שם ההויה ועומדים סביב תחום א"י כדמיון ע' חלונות שיש ברקיע העומדים סביב א"י כנז' בס' הזוהר פ' ויקהל וכל עמוד מאלו הז' כלול מעשר באופן שהס שבעים עמודים מושב אל השבעים שרים אחרים תחתונים העומדים בשבע תהומות זולת הע' שרים שברקיע והם נק' מים הזדונים וזהו סוד "אזי עבר על נפשנו וכו' כי אלו ע' השרים הנק' מים הזדונים העומדים בתהומות הנק' מצולות ים וחושך ע"פ תהום כמו שית' ומקומם הוא שם למטה מן הארץ אשר אנו עומדים באופן שהם חחת נפשנו ולמטה ממנו בז' תהומות וכאשר ישראל חוטאים מתגברים ורוצים לעלות בעה"ז על נפשנו לשטוף אותנו מן העולם וז"ש אזי בעת שחוטאים ישראל עבר על נפשנו המים ההם הנק' זידונים על שמתגאים בזדון לעלות הפך מרצונו ית' אשר שם אותם בתהומות כנודע כי זה עצמו ענין שבעים פרים שהיו קריבים בחג כמנין שעיר עזאזל בי"ה ושעיר חטאת בראש חדש ואז היו מנסכין המים דרך נוקבא התהום שירדו לאותם ע' שרים התחתונים שלא יקטרגו עלינו וימנעו מלעלות המים התחתונים להשקות שרשי האילנות וכל הארץ והמעיינות כנודע. גם זהו "סוד ירושלים הרים סביב לה וכו' זה הז' עמודים והם כדמיון ז' הרים גבוהים עומדים בסבוב סביב לה כנז' לקבל השפע משם וע"כ הר מהם נחקק שם ההויה להיותו סביב לעמו ישראל אשר בירושלים להצילם מידם וז"ש וה' סביב לעמו. והענין במה שידעת כי כל הקליפות נק' שמרי היין הקדוש הנק' גבורה ונק' שם אלדי"ם קדושים שופטים בארץ והשמרים והקליפות הם השוטרים מפועלי הדין בתחתונים וגם הם נק' אלדים אלא שהם אחרים ר"ל שאינן דומים אל האלדים קדושים "וזהו סוד אלדים אחרים ואלו השבעה עמודים הם ז' שמות אלדים כוחות מדת הדין העומדים שם להכניע את הקליפות שבעים שרים תחתונים שמרי היין הנק' מים הזדונים וכנודע כי שם הנז' ברבועו א' א"ל אל"ה אלדי"ם הוא בגי' ר' ועם שורשם שהם ה' אותיותיו הרי הר וכ"ז בזמן שיש צדיקים וכשח"ו חוטאים הקליפות מתגברות ושם אלדים הק' לא יכול להכניעם כי שואלים ממנו משפט צדק ואז צריך שמדת הרחמים הנק' שם ההויה"ה תתגבר עליהם לרחם על ישראל עמו לפנים משורת הדין וז"ש וה' סביב לעמו הם ז' ההויות הנחקקות בז' ההרים שבעה שמות אלדים כנז', וזהו סוד מכין הרים בכוחו וכו' כי ההרים הנז' הם מכוונים תחת כיפת הכדור ארציי כנז' וזה בכוחו ית' הם ז' הויות שבהם כ"ח איתיות גם זהו סוד עושה ארץ בכוחו וכנגדם ו'

תיבות בפסוק בראשית ובהם כ"ח אותיות כי בהם נבראו שמים וארץ הנו' בפסוק זה ולהיות שאם לא ברית התורה חוקות שמים וארץ לא שמתי לכן נרמזו גם בפסוק ראשון של י' הדברות וידבר אלדים את כל וכו' כי בו ז' תיבות וכ"ח אותיות וזהו סוד מכין הרים בכוחו כנו':

והנה נתבאר כי אלו ז' ההרים הם בנקודת אמצעית של כדור הארץ הוא ירושלים שעליה נאמר היושב על טבור הארץ כנודע כי כל כדור הארץ כדמיון אשה נקיבה לנגד השמים שהם זכר ויש בה רמ"ח אברים עין הארץ פי הארץ ערות הארץ טבור הארץ וכו' וירושלים היא טבור הארץ מקום חגירת האזור במתני האשה וז"ש נאזר בגבורה כי להיות 'הארץ נאזרת במקום מתניה בגבורה הם ז' שמות אלדים הנו' לכן הכין הוא ית' ההרים הנו' במדת הרחמים ז' היות הנק' כחו כנו', וביאר למה הוצרך לזה ואמר כי הטעם הוא להיות משקיט ומשבית שאון ימים וגלי המים הזדונים והקליפות ברצונם להתגבר ולעלות כנו' הלא הם ע' שרים התחתונים שבו' התהומות הממונים על ט' אומות הנק' לאומים כי האומות עצמן נק' עמים או גוים והע' שרים נק' לאומים כי אין לאום אלא מלכות כמ"ש ז"ל וז"ש והמון לאומים יראה להשקיט המיית הלאומים הנו' מעל ישראל:

גם זהו סוד לא תשא את שם וכו' וחזר שנית לומר את אשר ישא וכו' והיה מספיק באו' כי לא ינקה וכו' אך הענין במ"ש ז"ל בס' הזוהר כי הנשבע לשוא גורם להחריב העולם ע"י מימי התהום כמו שנבאר הלא הוא מש"ה המרגיז ארץ ממקומה וכו' יראה כי סתם ארץ היא א"י כנ"ל על הנותן מטר על פני ארץ וכו' כי הנשבע לשוא גורם שהב"ה ירגיז וירעיש הארץ הנו' ממקומה יראה כי התחלת רגיזתה היא בנקודת הטבור הנק' אבן השתיה שעליה נאמר ולהביאך אל המקום וכו' וכמו שנבאר בו בפסוק ויפגע במקום וכו' וז"ש המרגיז ארץ ממקומה ואז עמודיה הז' אשר תחת המקום ההוא יתפלצון ע"י שבועת שוא כי שבועה לשון שבעה ואות ו' יתירה היא צורת העמודים כעין ויין כי שבועה יראה שבעה ויין אשר ז' היות חקוקים עליהם וע"י השבועה יתפלצון כי הז' היות הנחקקות שם פורחות להם כנו' בפ' יתרו עד שהב"ה ברחמיו רומז לאותו מלאך לחזור לחקקם שם ולולי זה היו הקליפות מים הזדונים שוטפות העולם וז"ש כי לא ינקה ה' את הנשבע לשוא הנו' יען גורם לישא את שמו הם הז' היות החקוקות שם בשביל שבועת השוא שנשבע באופן כי אומר את אשר ישא את שמו אינו ענין השבועה עצמה אבל פירושו את הגורם לישא את שמו מעל הז' עמודים כנו' לשוא, גם מ"ש שנית לשוא יראה במ"ש שאמר בספר הזוהר כי הקליפה נק' שוא ושקר בסוד הבל המה מעשה תעתועים הפך וה' אלדים אמת ונמצא כי גורם לישא את שמו ית' לשוא הם ז' ההיות הנחקקות שם בו' העמודים כדי להגביר את הקליפה הנק' שוא הם המים הזדונים לשטוף את העולם. גם זהו סוד והארץ היתה תהו ובהו וחשך על פני תהום אותיו' המות הוא מלאך המות והקליפה היושבת בתהום כנו' ולכן הוצרך

להיות ורוח אלדים מרחפת הם ז' ההויותשהם פנימיות רוחן ונשמתן אל ז' העמודים הנק' אלדים מרחפת הרוח הנז' על פני המים נוגעים בהם להכניעם ואינן נוגעין שלא לערב קודש בחול וגם זהו סוד מרחפת אותיות מ"ת ר"ח"ף כי הוא פורח על המות היא הקליפה נוגע ואינו נוגע כנז' כיונה זו המרחפת כנז' בבראשית רבה:

גם תבין בזה ענין יום שבת כי העולם הוא שש קצוות הם הנק' חוצה לארץ קצות הארץ מדור ע' אומות הנק' ששת ימי החול ולכן הותרה המלאכה בהם בהבלי מלאכות העוה"ז המוכן להם ואמנם עבור הארץ נקודת המרכז היא יום שבת קדש כדמיון בת עינו של אדם כנז' בס' הזוהר בפ' שלח כי כל העולם נמשל כדמיון גווני עינו של אדם כמו שנת' לעיל וירושלים הוא השחור בת העין אשר משם נמשך הראות וההשגחה וזהו סוד שבת ש' ב"ת כי הש' הם ג' גווני העין והנקודה פנימית נק' בת עין כנז' בס' התקונין וס' הזוהר פ' ויקהל, העולה מכל זה כי ארץ ישראל נק' באר שבע כי ממנה שהיא נקוד' האמצעית נודע השפע לכל ו' הקצוות אשר עם הנקודה עצמה הם שבע וגם תחתיה עומדים ז' עמודים כנז' ותמורתה היא חו"ל הנק' חרנה אם כפשוטו כי לא בחר ה' רק בירושלם ואת חוצה לארץ חרה אפו בה ושנא אותה ואם ע"ד רמז נק' חרנה כמו שנבאר, והענין כי בחו"ל אשר שם אומות העולם מתנהג עמהם בשם אלדים מדת הדין אשר ממנו חרון אף וזהו וילך חרנה כמ"ש מלך אלדים על גוים אבל בא"י כתיב כה אמר ה' מלך ישראל ונק' באר שבע כנז', ועוד יש בזה בדרך הסוד הלא הוא כי שם אלדים היא מדת הדין וסתם ב"ד אינו פחות מג' דיינים וזהו סוד כי אלדים שופט כנגד הדיין האמצעי המכריע וממנו עיקר המשפט כי ב' הדיינים האחרים זה היושב בימין ישפיל כף המאזנים של זכות להכניעם לרחם על האדם וזה שבשמאל ירים כף המאזנים של זכות להחמיר עליו ויבא אלדים השלישי בלשון המאזנים שבין שתי הכפות האמצעי המכריע ביושר ולא ישפיל ולא ירים ועל פיו נגמר המשפט כי הלכה כדברי המכריע ואם כפי הפשט קשה מאד דהול"ל לזה ישפיל ולזה ירים שהם הבעלי דין וכפי הרמז יחזור אל הדיינים עצמם וזהו זה וזה כנז' הרי כי, הם ג' דיינים והם ג' שמות אלדים ב"ד של ג' והם בגימ' רנ"ח וזהו סוד יגעתי בקרחי ניחר גרוני וכו', והענין במה שנודע ענין ז' ית שהם סוד ו' קצוות ונקודת המרכז שהם סוד שבע ספירות התחתונות הנק' גוף שבהם ז' שמות אלדים ובפנימיותם ז' העמודים הנ"ל הנק' באר שבע ואמנם נכללין בג' קוים ימין ושמאל אמצע כנודע ושלשתן נשרשו למעלה בבינה הנק' גוון שהוא בגימט' ג"פ אלדים כנ"ל וכל הקולות והדבורים יוצאים משם בסוד וידבר אלדים ויאמר אלהים יען כי שלשתן נכללין אח"כ בפה כי כן פה עם הכולל בגימ' אלדי"ם ובזה יובן ענין ויאמר אלדים הנז' בכל יום מז' ימי בראשית כי יש בהם תימה גדולה למי היה אומר יהי אור וכן כיוצא והלא ביום ראשון עדיין לא נבראו המלאכים לשנאמר כי בהם נתייעץ כמ"ש ז"ל על ויאמר אלדים נעשה אדם ובס' הזוהר

פירשוהו היטב ע"ד ה'נז' כי אותם ז' אלדי"ם שבז' תחתונות הנק' ז' ימי בראשית היו אומרים כן אלא ז' הויות רוחניותם כן ונוטלים רשות מהם והבן זה היטב כל אלדים ביומו המתיחס לו ואלו הן ז' קולות אשר במתן תורה:

ונחזור אל הענין כי בהיות התחתונים בצער וצועקים אל האלדי"ם בית דין העליון אם הם זכאין ותעל שועתם אל האלדי"ם וישמע אלדי' וכו' ואם לאו אינן נענין יען כי ג' אלדי"ם ושהם בגימ' גרון חרה אפם בהן ומן גרון נהפכו אל נ"חר וז"ש יגעתי בקראי יען כי ניחר גרוני כי גרון העליון נהפך לניחר וזהו סו"ד וילך חרנה כי חרן בגימ' ג"פ אלדי"ם ואות ה' יתירה היא שורשם שהם ה' אותיות שם אלדים, והרי נת' ההפרש הנפלא שיש בין ישיבת א"י הנק' באר שבע אל חו"ל הנק' חרנה כנז' וע"כ היה מצטער כ"כ יעקב ומתיירא מאד לנפשו ובפרט בהיותו בזמן סכנות אם סכנת עשו אם סכנת לבן אם סכנת דרכים וע"כ הוצרך לתפלה כמו שית' בענין ויפגע במקום שאין פגיעה אלא תפלה והוצרך להבטחתו ית' כי לא אעזבך וכו' ועכ"ז להיותו במקום כמה סכנות לא סמך על הנס כמ"ש ז"ל וע"כ היה עדיין מסתפק אם יהיה אלדים עמדי וכו' כי אולי יגרום החטא ובפרט כי עבירה גוררת עבירה הלא היא עון יציאת חו"ל וביטולו ממצות כיבוד אב ואם יגררו עבירות אחרות ונוסף על זה היותו במקום סכנות רבות כנז' לכן נתיירא ונסתפק כנז':

או יראה ויצא יעקב וכו' כי בראות יעקב חטאו בצאתו מא"י הנק' באר שבע כנז' בדרך הראשון ביקש תחילה להתעכב במד' של שם ועבר לעסוק בתורה השקולה ככל המצות ויכופר חטאו הנז' בשני אופנים הא' כי גם התורה נק' באר שבע בסוד שתה מים מבורך וכו' והיא כלולה מז' חכמות בסוד חצבה עמודיה שבעה וכל אחד כלולה מע' והם סוד שבעים פנים לתורה והב' כי שם נתעכב י"ד שנה כפלים בשבע בסוד שבעה ושבעה מוצקות לכפר יציאת באר שבע כנז', וכפ"ז או' ויצא יעקב אינו כפשוטו רק סיפר כי כבר עמד במדרשו של עבר י"ד שנה בעסק התורה הנק' באר שבע כנז' ומשם יצא ובזכות הזה נשען והלך חרנה וע"כ נרמז זה בס"ת יעק"ב מבא"ר שב"ע הוא עב"ר בנו של שם בן נח כי שם כבר נפטר קודם לכן כנודע ומשם מבית מדרשו יצא ואז הלך לחרן:

או יראה תירץ הכתוב כי אם יעקב היה כ"כ מצטער על יציאתו כנז' א"כ למה יצא ולזה תירץ כי יצא בורח בהכרח מפני סכנת נפשות שהיה עשו מבקש. להורגו כמ"ש וחי בהם ומפחד הרעה אשר ימצא אותו יצא ולכן נרמז בס"ת יעק"ב מבא"ר שב"ע ברע כי וירא יעקב את עשו כי ברע הוא כנז':

או יראה בא ג"כ ליתן טעם אחר אל יציאתו שהיתה מוכרחת הלא היא לישא אשה שההיא א' מן הדברים שהותר עליה יציאת הארץ כמ"ש ז"ל ולכן ס"ת ויצ"א יעק"ב מבא"ר שב"ע הוא ארבע שהיה מוכרח לישא אותם ארבע אמהות רחל ולאה בלהה במ"ש הזוהר פ' קדושים בר"מ כי אדם הראשון נתגלגל בג' האבות לכפר בג' עבירותיו ע"ז וש"ד וג"ע ולכן אברהם תקן חטא ע"ז והושלך לכבשן בסוד ואשריהם תשרפון באש ויצחק נשפך דמו על המזבח ויעקב תיקון ענין ג"ע ונודע כי עדיין לא היו עריות אז בעולם והסוד הוא ד' טיפות דזרק בלילית חוה ראשונה כי ערוה היא לו ומשם נשתלשלו בלבן החרמי רמאי כדמיון הנחש הערום הרמאי המחטיא לאדם היא לילית כנודע וע"כ הוצרך יעקב ללכת לחרן להוציא אותם י' טיפין קדישין וזה ברוב עבודה קשה לכפר חטא אדם וזהו סוד ויעבוד ישראל באשה וכו', וז"ה ענין הן כל אלה יפעל אל שעליו נאמר חסד אל כל היום כי ע"י מדת החסד הביא לאדם הראשון בגלגול להתקן פעמים שלש בג' האבות מלבד הפעם הראשונה וז"ש טם גבר הוא אדם הראשון עצמו הגובר עליהן כי הלא הוא אביהם של ג' האבות באופן שנתגלגל ד' פעמים להתקן:

או יראה ע"ד הפשט ויצא יעקב וכו' ויתורץ הקושיא הראשונה שהקשינו למעלה והוא כי הכתוב שינה את עצמו כדי להודיענו נס קפיצת הדרך שנעשתה לו וז"ש:

והארץ אשר אתם עוברים שמה לרשתה ארץ הרים ובקעות למטר השמים תשתה מים
ארץ אשר ה' אלקיך דורש אותה תמיד עיני ה' אלקיך בה מרשית השנה ועד אחרית שנה